

[Andreasen (Forsinge).]

ninger til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der ikke havde meget at fremføre overfor mig. Det ærede Medlem sagde med Hensyn til den kommunale Udstykning, at paa det Grundlag, som her er fremsat, og som jo særlig skyldes den Opfattelse, som vi har indenfor det radikale Venstre, kunde Venstre ikke følge os. Jeg skal ikke komme ind paa yderligere Betragtninger heroverfor. Jeg beklager, som sagt, at man fra Venstres Side ikke kan slutte sig til den Opfattelse, at det vilde være heldigt for hele Udstykningen, ogsaa for Kommunernes Vedkommende, at faa gennemført noget i den Retning. Men det er der altsaa ikke noget at gøre ved.

Angaaende Oprettelse af Gaardmandsbrug kom det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen igen som i sin første Tale ind paa den Betragtning, at Bestemmelserne herom i Regeringsforslaget var ubrugelige. Der er jo allerede vekslet adskillige Bemærkninger herom, og de Bemærkninger, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremsatte om dette Punkt, skal jeg ikke gentage. Men jeg vil blot tillade mig at mene, at saaledes som Venstre i sit Forslag har formet Bestemmelserne om dette Punkt, er dets Forslag ganske ubrugeligt, hvis det ikke paa en eller anden Maade rettes derhen, at der sættes visse Grænser for Jordkøbsprisen og Bygningernes Værdi.

Hvis man ved Udstykning til mindre Gaardbrug har Lov til at udlaane ikke alene Jordkøbsprisen, men $\frac{9}{10}$ af den Sum, der skal opføres Bygninger for, uden Spor af Grænser for denne Udstykning, saa er der her, som jeg sagde i min tidligere Tale, et alt for frit Spillerum, saaledes at hvis en Søn skal overtage Jord efter sin Fader, kan de blive enige om en meget høj Jordpris, og de kan ogsaa blive enige om at bygge meget store Bygninger paa Jorden. Hvis der ikke sættes nogen som helst Indskrænkning i saa Henseende, er der ingen som helst Grænse for, hvad det offentlige kan komme til at laane ud i disse Ejendomme. Der maa dog være en Mening med de Midler, som Staten her giver ud, og det vil være meget uheldigt for Staten at komme ind paa saa store Udlaan, som der her kan blive Tale om. I hvert Fald maa man her forhandle om at finde en Grænse for, hvor høj Prisen maa være, og hvor store Bygninger det skal være tilladt at opføre.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde saa, at jeg var kommet med en storpolitisk Udtalelse. Jeg sad og blev helt stor ved at høre denne Udtalelse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg fejede alt andet til Side og sagde, at her i denne Paragraf fandt vi det, som der virkelig vilde blive Forhandling om i Udvalget.

Som jeg sagde i min tidligere Tale, er der i Venstres Forslag mange Ting, som man, selv om der nok er Ubetydeligheder os imellem i de smaa Paragraffer, kan forhandle sig til Rette om, men der er en Paragraf her — og det gælder ikke alene offentlig Udstykning, men ogsaa privat Udstykning —, som bliver den, hvor Tampen kommer til at brænde. Det er jo her, de Herrer har fundet de vises Sten, som det er nævnt. Det er her, de tror, de har fundet Løsningen for den kommende Tids Jordudstyknings. Og det er her, vi tillader os at mene, at det er et Udstykningsprincip, som det vil være meget farligt for det offentlige at komme ind paa. Jeg tror, det bliver her, Forhandlingen kommer til at ligge angaaende Venstres Forslag, og det bliver her, man kommer til at se at finde andre Veje frem, hvis man vil have mit Parti med til en Udstykning.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg ikke sige ret meget. Det ærede Medlem er allerede blevet anholdt for sin Udtalelse om, at han vilde være med til at fremme en Lovgivning, der forbød at drive sin Jord daarligt, og det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa her. Jeg vil blot understrege, at det er en Udtalelse, der er værd at lægge Mærke til, og da særlig, fordi den kommer fra konservativ Side. Jeg var glad ved det ærede Medlems Udtalelse angaaende Tillægsjord til de for smaa Brug. Det kunde jo være, at man paa dette Punkt kunde finde Vej frem, hvad jeg vilde lægge overordentlig stor Vægt paa, fordi det ikke alene er et stort Spørgsmaal for de snart 50 000 smaa Husmænd ude i Landet, men ogsaa et Spørgsmaal, der griber ind paa andre Arbejdsomraader, og hvis Løsning kunde bidrage til at aflaste noget af Arbejdsløsheden paa Landet.

Jeg vil som i min forrige Tale slutte med at udtale det Haab, at der maa komme en god Forhandling om denne Sag, og at vi maa faa gennemført en Lovgivning paa dette Omraade allerede i indeværende Vinter.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) maa have misforstaaet det Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Det var